ความกลมกลืนในสิ่งที่แตกต่าง

(HARMONY IN DIFFERENT THINGS)

โดย

นางสาวกรธนา จันทรดี

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต

สาขาประติมากรรม

ภาควิชาประติมากรรม

คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

พุทธศักราช 2534

คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรอนุมัติให้นับเอกสารประกอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต

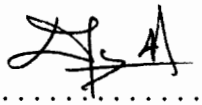

.....

(อาจารย์พิษณุ ศุภนิมิตร)

คณะบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

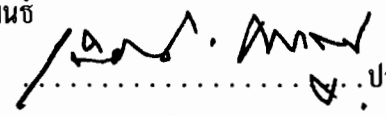

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์เข็มรัตน์ กองสุข)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย สิทธิรัตน์)

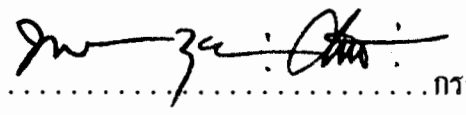

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วระ อิษวาส)

.....กรรมการ

(อาจารย์นนทิวรรธน์ จันทนะผะลิน)

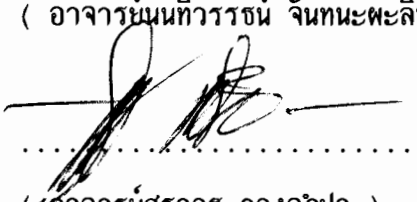

.....กรรมการ

(อาจารย์ศราวุธ ดวงจำปา)

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

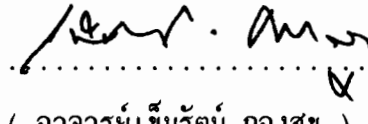

.....

(อาจารย์เข็มรัตน์ กองสุข)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความกลมกลืนในสิ่งที่แตกต่าง
	(HARMONY IN DIFFERENT THINGS)
ชื่อนักศึกษา	นางสาวกรธนา จันทรดี
สาขาวิชา	ประติมากรรม
ภาควิชา	ประติมากรรม
ปีการศึกษา	2534

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าสภาวะภายในจิตใจมนุษย์ ประกอบขึ้นด้วย อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ที่แตกต่างกันออกไป และสิ่งเหล่านี้มนุษย์ย่อมมีวิธีการที่จะสามารถทำให้สภาพของอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกันปรับสภาพอยู่รวมกันได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้อง ซึ่งข้าพเจ้าได้สื่อความจริงในข้อนี้ โดยอาศัยแผ่นระนาบและพื้นผิว ที่มีความแตกต่างของวัสดุต่างชนิด ได้แก่ ไม้ และโลหะมาสร้างเป็นรูปทรง ในงานประติมากรรมแบบนามธรรมโดยประกอบขึ้นด้วยปริมาตรที่มีลักษณะเป็นเหลี่ยมสัน โค้ง และพื้นผิวที่มีความแตกต่างระหว่างวัตถุต่างชนิดมาจัดวางให้เกิดรูปทรงใหม่ เพื่อสื่อความหมายถึงความกลมกลืนในสิ่งที่แตกต่างอย่างมีเอกภาพ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

กิตติกรรมประกาศ

คุณของ บิดา มารดา ผู้มีอุปการะคุณแก่ข้าพเจ้าในทุกด้าน อีกทั้งคุณของครูบาอาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ประดุจแสงประทีปแห่งดวงปัญญาที่ข้าพเจ้าได้รับ ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึก และ กราบขอบประคุณไว้ ณ ที่นี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิตในโครงการวิทยานิพนธ์สาขาประติมากรรม ภาควิชาประติมากรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2534 โดยเสนอในหัวข้อเรื่อง "ความกลมกลืนในสิ่งที่แตกต่าง" (HARMONY IN DIFFERENT THINGS) ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากการศึกษา ค้นคว้าทางด้านแนวคิด การปฏิบัติงาน ในลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล จากขบวนการทำงาน ซึ่งเริ่มตั้งแต่จุดบันดาลใจ แนวความคิด การสร้างสรรค์รูปทรง การแสดงออก ตลอดจนขั้นตอนการทำงาน และ ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน

การสร้างสรรค์งานประติมากรรมชุดนี้ ข้าพเจ้าถือเป็นประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ที่สำคัญ อันเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และทดลอง ซึ่งข้าพเจ้าหวังว่า ข้อเขียนในเอกสารฉบับนี้ คงเป็นประโยชน์ และแนวทางตามความเหมาะสมแก่ผู้สนใจทางด้านศิลปะ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

กรธนา จันทรดี

2 มีนาคม 2535

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญภาพ	จ
ที่มาแนวความคิดและแรงบันดาลใจ	1
จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์	3
ขอบเขตของวิทยานิพนธ์	4
วิธีการดำเนินงาน	5
- การคิดค้นทางด้านรูปแบบ	6
- เนื้อหาสาระที่แสดงออก	8
- เทคนิควิธีการ	10
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	12
การคลี่คลายและการพัฒนาผลงาน	13
ผลงานวิทยานิพนธ์	15
ปัญหาในการดำเนินงานและการแก้ไขปัญหา	17
บทสรุป	18

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพสเก็ตช์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์	19
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	22
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2	26
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3	30
ภาพสเก็ตช์ผลงานวิทยานิพนธ์	34
ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1	38
ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	43
ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	48

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ที่มาแนวความคิด และ แรงบันดาลใจ

สิ่งแวดล้อมนับได้ว่ามีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเรามากที่สุด มนุษย์เราได้นำเอาสิ่งแวดล้อมมาดัดแปลงให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และ ความเป็นอยู่ของมนุษย์ได้อย่างสอดคล้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปกรรมของแต่ละประเภท ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับความเจริญก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี

คุณลักษณะเฉพาะตัวอันเกิดจาก ลักษณะทางวิธีการสร้างสรรค์ผลงานอันอาศัยสื่อในการแสดงออก ซึ่งได้แก่ ไม้ โลหะ สี วัสดุทางธรรมชาติ วัสดุทางเทคโนโลยี และการเคลื่อนไหวของร่างกาย ฯลฯ ซึ่งสื่อในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปกรรมของแต่ละประเภทก็มีการพัฒนาไปพร้อมๆ กับวิทยาการทางด้านต่างๆ มีส่วนช่วยทำให้ศิลปินผู้สร้างผลงานศิลป สามารถนำมาปรับปรุงสร้างผลงานในแต่ละด้าน ได้หลากหลายวิธี ให้เป็นไปตามแนวความคิด และจุดประสงค์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

การศึกษาโดยการสังเกต ค้นคว้า และสัมผัสกับธรรมชาติที่แท้จริงจากการดำเนินชีวิต ที่ปัจจุบันนี้ เราต้องเข้าไปหาธรรมชาติมากกว่าอดีตซึ่งเคย เป็นชีวิตที่อยู่คู่กับธรรมชาติแวดล้อมไปด้วย ความงามที่บริสุทธิ์ไร้พิษภัยเคลือบแฝง กลับกลายเป็นสิ่งตรงข้ามกัน โดยสิ้นเชิง ประกอบกับสภาพจิตใจมนุษย์ในปัจจุบันซึ่งมีผลสืบเนื่องจากผลกระทบดังกล่าวข้างต้น เป็นผลที่คนโดยทั่วไปไม่ได้สังเกต และมองข้ามจุดนี้อยู่เสมอ ทำให้สภาพจิตใจมนุษย์เปลี่ยนไปจากเดิม เป็นผลให้เกิดความเครียดขึ้นภายในจิต เป็นการสั่งสมซึ่งนับได้ว่า เป็นผลร้ายประการหนึ่ง

จากอารมณ์ความรู้สึก นึกคิดที่มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล มนุษย์เราย่อมมีวิธีที่จะสามารถ ทำให้สภาพของอารมณ์ ความรู้สึกที่เผชิญกับสิ่งต่างๆ ที่เป็นผลกระทบไปถึงจิตใจของมนุษย์ สามารถปรับสภาพ ให้สอดคล้อง

กลมกลืนกับสถานะการณ์ในยุคปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอยู่รวมกันระหว่างสังคมมนุษย์กับธรรมชาติ และธรรมชาติกับเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์

งานประติมากรรมชุดนี้ของข้าพเจ้า มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะเสนอเนื้อหาแนวความคิด และ เทคนิค วิธีการ ซึ่งข้าพเจ้าต้องการสื่อ และสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะแวดล้อมปัจจุบันด้านหนึ่งภายในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์ผลงาน ที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัว อันเกิดจากลักษณะวิธีการที่เป็นสื่อในการแสดงออก โดยอาศัยวิธีการของ การสร้างรูปทรง ในทัศนศิลป์ที่จัดเข้าอยู่ในหลักของ การสร้างรูปทรงที่แทรกเข้าหากัน (INTERPENETRAING FORMS) ซึ่งเกิดจากการนำเอา วัสดุสองชนิด ได้แก่ ไม้ และเหล็กมาสร้างให้เกิดปริมาตร มีการทำงานร่วมกัน เชื่อมโยงซึ่งกันและกันในความแตกต่างอย่างมีเอกภาพซึ่งจะถูกกำหนดให้เป็นไปตามความคิด อารมณ์ ความรู้สึก โดยอาศัยผลงานประติมากรรมเป็นสื่อแสดงออก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมชุดนี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเน้นศึกษาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับความกลมกลืนในวัตถุต่างชนิด ที่นำมาจัดวางให้อยู่รวมกัน ในส่วนประกอบของรูปทรงตามทัศนธาตุ อันได้แก่ เส้น (LINE) ที่ว่าง (SPACE) และลักษณะพื้นผิว (TEXTURE) สร้างรูปทรงเพื่อสื่ออารมณ์ ความคิด เป็นสำคัญ ซึ่งนำมาประกอบกันของรูปทรง โดยการประสานยึดเหนี่ยวอย่างมีจังหวะ ให้เกิดความสอดคล้อง ทางด้านเนื้อหาสาระตามแนวความคิดดังกล่าว

ในงานวิทยานิพนธ์ทางด้านประติมากรรม ข้าพเจ้าได้นำเสนอหัวข้อเรื่อง"ความกลมกลืนในสิ่งที่แตกต่าง"โดยได้รับแรงบันดาลใจจากความงามของความแตกต่างในวัตถุสองชนิด ได้แก่ ไม้ และ เหล็ก ซึ่งได้นำมาสร้างให้เกิดการผสมผสานกันขึ้นเป็นผลให้เกิดรูปทรงใหม่ ทำให้มีความงามทางด้านองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ ในเรื่องของเส้น พื้นผิว และปริมาตรที่มีการรวมตัวกันอย่างมีเอกภาพรวมเข้ากับจิตนาการตามทัศนะของข้าพเจ้าและสุดท้ายความงามที่เกิดจากลักษณะเฉพาะตัวในวัสดุทั้งสองที่มีอยู่

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิธีการดำเนินงาน

การสร้างงานที่เป็นไปตามแนวความคิด จินตนาการ ที่ถูกถ่ายทอดออกมา ข้าพเจ้าได้กำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง ความกลมกลืนในสิ่งที่แตกต่างที่ได้สร้างขึ้น และเป็นไปตามจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้นั้น ได้ผ่านขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน ที่เป็นไปตามลำดับแผนการดังนี้

1. การคิดค้นทางด้านรูปแบบ
2. เนื้อหาสาระที่แสดงออก
3. เทคนิควิธีการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1 . การคิดค้นทางด้านรูปแบบ

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ในรูปแบบของงานที่สร้างขึ้นในมีลักษณะของการอยู่รวมกัน ซึ่งมีความแตกต่างในวัสดุต่างชนิด เป็นจุดประสงค์ที่ข้าพเจ้านำมาเสนอ และเริ่มจากการศึกษารูปทรงที่มีอยู่ ในธรรมชาติของสิ่งที่มีชีวิต ได้แก่ สัตว์ปีก ที่มีลักษณะของปีกที่ยื่นออกมาจากลำตัว มีทิศทาง และ ลีลาที่น่าสนใจ จากแนวความคิดดังกล่าว ซึ่งเป็นแนวความคิดที่ต่อเนื่องจากงาน ในระยะก่อนวิทยานิพนธ์ที่จับเอาอากัปกริยาท่าทาง การเคลื่อนไหว นำมาแสดงออกในงานประติมากรรมอย่างเห็นได้ชัด จากอิทธิพลทางด้านแนวคิด ในรูปทรงทางธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

นอกจากนี้ยังได้นำเอารูปทรงธรรมชาติอีกประเภทหนึ่ง ได้แก่ ต้นไม้ที่มีโครงสร้างในลักษณะต่าง ๆ เช่น โครงสร้างที่มีแขนง , การเชื่อมต่อของแขนง อาจเป็นข้อต่อที่มีการหักมุม หรือ คดโค้งติดต่อกันไป เป็นต้น ซึ่งจะมีลักษณะของการยื่นออกไป ในที่ว่าง ทำให้เกิดรูปทรงที่ว่าง สัมพันธ์กัน โดยแสดงถึงพลังความเคลื่อนไหวที่แตกต่างกันไป ตามลักษณะโครงสร้างของรูปทรงดังกล่าว และ นำมาผสมผสานกับรูปทรงเรขาคณิต (GEOMETRIC FORM) เมื่อประกอบเข้ากันแล้ว จะมีลักษณะของ โครงสร้างรูปทรงที่แปลกใหม่กว่าเดิม ซึ่งมีการคลี่คลาย ตัดทอน และ เพิ่มเติม ให้ได้รูปทรง ที่เข้ากับเนื้อหาแนวคิด ของงาน ในรูปแบบนามธรรม ตามแนวทางความคิด ที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออก โดยมีขั้นตอนของขบวนการในการคิดรูปแบบดังนี้

1.1 ศึกษาสังเกตธรรมชาติ เกิดจินตนาการ การก่อตัวของรูปทรง

ของสิ่งต่าง ๆ มาเป็นความทรงจำ

1.2 สร้างจินตนาภาพ (IMAGE) ขึ้นในใจ และ ถ่ายทอดออกมาเป็นสัญลักษณ์ ของงานในเกิดเป็นรูปทรงที่มีเหตุผลน้อยลง แต่ในขณะเดียวกันมีความรู้สึก มีความงาม หรือความหมายเพิ่มขึ้น

1.3 สร้างรูปทรง คิดค้นรูปแบบที่มีการนำรูปทรงต่างชนิด มาผสมผสานกันเพื่อเกิดรูปทรงใหม่ และ นำมาสร้างสรรค์ โดยนำมาคลี่คลายตัดทอนเพิ่มเติมเป็นรูปทรงที่มีโครงสร้าง เป็นไปตามแนวคิดจุดประสงค์ที่วางไว้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. เนื้อหาสาระที่แสดงออก

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

การแสดงออกในผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าในครั้งนี้ มีจุดประสงค์ที่จำแนกออกได้ 2 ประการดังนี้คือ

2.1 ด้านเนื้อหา ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์รูปทรง ที่แสดงออกถึงความงามระหว่างวัตถุต่างชนิด ที่นำมาผสมผสานกัน ระหว่างรูปทรง, แนวคิดและจิตนาการ นำมาสื่อแสดงถึงเรื่องราวความรู้สึกตามทัศนะของข้าพเจ้า รวมเข้ากับสิ่งที่พบเห็นในสภาพสังคมปัจจุบันซึ่งก่อให้เกิดแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ในรูปแบบนามธรรม (ABSTRACT)

2.2 ด้านรูปแบบ การสร้างสรรค์ผลงานที่จะนำไปสู่ จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ข้าพเจ้าได้อาศัยองค์ประกอบ ทางด้านประติมากรรม โดยมีส่วนที่เป็นโครงสร้างของรูปทรง และส่วนที่เป็นโครงสร้างของวัตถุที่สำคัญสองส่วน กล่าวโดย มีทัศนธาตุ เป็นสื่อสุนทรียภาพ ซึ่งนำมาประกอบเข้าให้เกิดรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวความคิด และ จุดมุ่งหมายดังนี้

โครงสร้าง (STRUCTURE) - เป็นสิ่งที่แสดงถึง โครงสร้างที่เกิดจากรูปทรงอินทรีย์รูป(ORGANIC FORM) ซึ่งมีการผสมผสานกันหลายชนิดบวกเข้ากับรูปทรงเรขาคณิต(GEOMETRICFORM) โดยการสร้างรูปทรงที่มีโครงสร้างมีปริมาตรเป็นมวล

เส้น (LINE) - เป็นลักษณะการใช้เส้น แบบประสาน รวมเข้ากับการใช้เส้นแบบขัดแย้งรวมกันซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่เป็นเหลี่ยมสัน เส้นโครง เส้นเฉียง เส้นตรง ซึ่งเป็นผลที่จะทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและจังหวะตามทิศทางที่ข้าพเจ้าได้กำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

พื้นระนาบ (PLANE) - ผลงานประติมากรรมชุดนี้ของข้าพเจ้า เป็นการนำเอาระนาบของแผ่นเหล็ก มาประกอบเข้ากันเป็นปริมาตร ที่เกิดขึ้นโดยการโค้งงอ แผ่นระนาบของเหล็กประกอบเป็นรูปทรงตามจังหวะที่มีลักษณะที่ แตกต่าง คล้อยตามมากน้อยตามความเหมาะสม และสิ่งสำคัญ เพื่อให้รูปทรงของเหล็กเข้ากับวัสดุที่ได้จากไม้ซึ่งมีปริมาตรที่มีความหนาแน่นภายในตัวเอง

พื้นผิว (TEXTURE) - เป็นการช่วยเสริมคุณลักษณะ ของธาตุเหล่านั้นให้ดูมีรสชาติเพิ่มขึ้น ซึ่งในงานมีพื้นผิวที่ปรากฏของเนื้อไม้มีลายไม้ในตัวจะทำให้เกิดความขัดแย้งที่ตัด กันของความละเอียดของผิวเหล็กที่มีทั้งความด้านและมันซึ่งจะก่อให้เกิดความเด่นขึ้น ในความแตกต่าง

สี (COLOUR) - สีที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ในผลงานเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กำหนดเอาสีของผิววัสดุ ที่เกิดขึ้นเองในตัวจากไม้ และเหล็ก ที่มีความแตกต่างกันโดยธรรมชาติ และข้าพเจ้าได้นำมาจัดวางให้เกิดน้ำหนัก และ จังหวะที่มีการผสมผสานกัน ในรูปทรงจากสีผิวของเหล็ก และลายของเนื้อไม้ ที่มีความงามในตัวเอง เกิดความเด่นชัดมีคุณค่าเพิ่มขึ้น

ที่ว่าง (SPACE) - งานประติมากรรมของข้าพเจ้าที่สร้างขึ้น มีปริมาตรของที่ว่าง (SPACE VOLUME) หรือ รูปทรงของที่ว่าง(FORM OF SPACE) ซึ่งเกิดจากการล้อมรอบด้วยพื้นผิวของรูปทรง ได้แก่ ปริมาตรของช่วงจังหวะ และ ปริมาตรภายในที่เจาะผ่านรูปทรง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2557

จากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา และค้นหารูปแบบเนื้อหาสาระที่แสดงออกมาในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ จึงต้องมีการถ่ายทอดรูปแบบสร้างรูปทรง จัดวางองค์ประกอบ ให้เกิดความสัมพันธ์ กับความคิดตามแนวทางในการสร้างงานของข้าพเจ้า ให้สมบูรณ์มากที่สุด

3. เทคนิควิธีการ

สิ่งที่นับได้ว่ามีความสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะนอกเหนือจากการสร้างสรรค์รูปทรงตามจินตนาการแนวคิด และยังมีวัสดุที่เป็นสิ่งสำคัญ ในการส่งผลให้งานเกิดความสมบูรณ์อีกประการหนึ่ง

จากการที่ข้าพเจ้าเลือกนำเอาวัสดุต่างชนิด ได้แก่ ไม้ และเหล็ก มาสร้างงานประติมากรรมขึ้นครั้งนี้ เพราะข้าพเจ้าต้องการที่จะ

สร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นกับสิ่งที่มีความแตกต่างในตัวเอง ประกอบกับความงามของวัสดุทั้งสอง ที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัวและทั้งในด้านคุณสมบัติในการใช้งานและพื้นผิว ได้เป็นแรงบันดาลใจในการท้าทายให้ข้าพเจ้าสร้างรูปทรงและหยิบยกเอาวัสดุต่างชนิดขึ้นมาใช้ดังกล่าว โดยมาประกอบเชื่อมโยงติดต่อกันในลักษณะของการล็อกกันเอง

วัสดุที่ข้าพเจ้าได้เลือกนำมาใช้สร้างสรรค์งานประเภทแรก ได้แก่ ไม้ทุเรียน ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นไม้เนื้ออ่อน โดยการแกะและตัดต่อเพิ่มเติมในบางส่วน ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบของผลงานจากความงามในตัวเองของลายไม้ที่ข้าพเจ้าได้พบเห็น และชื่นชอบ กับความเป็นเนื้อแท้ของวัสดุนั้นๆในการสร้างงานขั้นตอนสุดท้าย ข้าพเจ้าจึงพยายามหลีกเลี่ยงการใช้สีทาทับวัสดุ ซึ่งจะเป็นวิธีการที่จะลบล้างความงามในตัวของวัสดุโดยตรง ดังนั้นจึงหันมาใช้วิธีการทาทับด้วยน้ำมัน วานิช หลังจากการขัดผิวของเนื้อไม้ให้เรียบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1. ศึกษาข้อมูล แนวความคิด ที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการจิตนาการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด
2. กำหนดเส้นรูปนอกของรูปทรง (OUTLINE) ในลักษณะ 2 มิติ จากแนวคิดจินตนาการที่สามารถสัมผัสได้ด้วยการมองเห็น
3. SKETCH ผลงานแบบ 3 มิติ ด้วยดินน้ำมันและกระดาษประกอบเข้ากันแทนวัสดุต่างชนิดของเหล็ก และไม้ เพื่อง่ายต่อการกำหนดวัสดุที่แน่นอนและยังเหมาะสำหรับควบคุม แนวทางความคิด ให้เกิดความสัมพันธ์ขึ้นภายในผลงานประติมากรรม นอกจากนี้ยังสามารถที่จะมองเห็นถึงปัญหาในด้านต่างๆ ของรูปทรงเพื่อง่ายต่อการดัดแปลงแก้ไข ให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
4. นำงาน SKETCH มาขยายโดยการเริ่มต้น จากส่วนที่เป็นเหล็ก ขยายด้วยกระดาษเพื่อนำต้นแบบมาใช้ในการตัดเหล็ก ตามแบบที่สร้างไว้ และส่วนที่เป็นไม้ ส่วนใหญ่จะขยายลงวัสดุจริง ตามงาน SKETCH พร้อมกันครั้งเดียว โดยอาศัยการวัดส่วนจากงาน SKETCH บ่อย ๆ เพื่อป้องกันการผิดพลาด
5. ตัดแผ่นเหล็กด้วยกรรไกรตัดเหล็ก ตามแบบกระดาษ
6. นำแผ่นเหล็กมาประกอบกันตามลักษณะรูปทรงด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า
7. นำชิ้นงานที่ประกอบเข้ากันแล้วมาตบแต่งด้วย เครื่องเจียไฟฟ้า ตะไบ และกระดาษทรายขัดเหล็ก
8. ในส่วนของชิ้นงานที่เป็นเหล็กได้ใช้น้ำมันทาเคลือบผิวเป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อป้องกันการเกิดสนิมเหล็ก

มหาวิทยาลัยศิลปากร ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

การคลี่คลายและการพัฒนาผลงาน

ระยะแรก - จากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1ที่ข้าพเจ้าเริ่มต้นด้วยการใช้วัสดุจากไม้ที่มีปริมาตร นำมาสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับรูปทรงและ ลักษณะของเครื่องจักรมาใช้ในโครงสร้างส่วนใหญ่ เพื่อให้เกิดความรู้สึกในเรื่องของจังหวะ ลีลา โดยไม่ได้อาศัยโครงสร้างจากสิ่งมีชีวิต ดังนั้นผลงานที่ปรากฏในระยะแรกจะพบว่ารูปทรงส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้านำมาใช้ เป็นรูปแบบที่นำมาเป็นสื่อในการแสดงออก เพื่อจุดมุ่งหมายของวัตถุแท้จริงของเครื่องจักรมากเกินไป จึงดูสับสนวุ่นวายในงาน และในการค้นหาความพอดี และ ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นรอบนอกกับรูปทรงภายใน ที่ประกอบกัน เพื่อให้งานประติมากรรมสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งเป็นจุดที่ข้าพเจ้าต้องนำมาแก้ไข

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ระยะที่สอง - ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 และ 3 เป็นผลงานที่ต่อเนื่องจากผลงานในระยะแรก แต่มีการเปลี่ยนในเรื่องของวัสดุที่หันมาใช้เหล็กแทนไม้ ซึ่งข้าพเจ้าก็ยังคงลักษณะของการ แสดงออกในความคิด ขั้นตอนที่นำมาจากเครื่องจักรกล และมีการปรับปรุงตัดทอนส่วนละเอียดที่เห็นว่าไม่จำเป็นออก และนำเอาลักษณะของบางส่วนมาใส่ในโครงสร้างของสัตว์ปีก จากการที่ได้ศึกษาเพิ่มขึ้นทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นปัญหา และนำรูปทรงของสัตว์ และเครื่องจักรมาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อแทนค่าให้เกิดพลังความเคลื่อนไหว โดยผสมผสานกับรูปทรงอิสระคล้ายสิ่งมีชีวิต (BIO MORPHIC , ORGANIC) เป็นรูปทรงปิดมาจัดวางขึ้นใหม่

ให้เกิดความซับซ้อน โดยการตัดทอน เพิ่มเติมในบางส่วน เพื่อเกิดความกลมกลืนกันของเส้น รูปทรง และ ทิศทาง (DIRCETION) ของความรู้สึกที่แฝงไปด้วยพลัง

ระยะที่สาม - ผลงานวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ND
1023
ก45
ส531

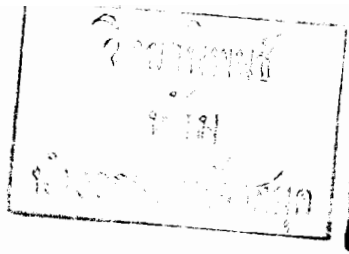

ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานชิ้นที่ 1

เป็นลักษณะที่มีโครงสร้างของรูปทรง ในแนวตั้งเป็นส่วนรวม มีการจัดวางจังหวะของรูปทรงที่ยื่นตัวออก โดยแสดงลักษณะให้เห็นถึง จังหวะของส่วนต่างๆในรูปทรงชัดเจนขึ้น ซึ่งเกิดจากการประกอบกันขึ้นจากทัศนธาตุของปริมาตร เส้น พื้นผิวที่มีความแตกต่างกันของเนื้อไม้โดยแทรกตัวเข้าหากับปริมาตรของเหล็ก เกิดความกลมกลืนอยู่รวมกันของวัสดุโดยการนำวัสดุของไม้และ เหล็กเป็นสื่อนำไปสู่ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทางด้านเนื้อหาแนวคิดในด้านวัสดุส่วนที่เป็นไม้ได้ถูกนำมาสร้างเป็นรูปทรงที่เรียบง่าย เป็นเพียงแท่งสี่เหลี่ยมซึ่งปรับให้เป็นรูปทรงที่มี ลักษณะของความเป็นแกน ไว้สำหรับให้ชิ้นงานที่ได้จากเหล็กเป็นตัวเกี่ยวหรือล็อคเข้ากับรูปทรง ที่เป็นไม้อีกลักษณะหนึ่งเพื่อเป็นส่วนช่วยให้งานเกิดจังหวะ การเชื่อมต่อซึ่งกันและกัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้ามองเห็นปัญหาในผลงานชิ้นที่ 1 ที่ได้พบว่า รูปทรงที่สร้างขึ้นในส่วนของเหล็ก และ ไม้ มีการอยู่รวมกันน้อย มีลักษณะของความเป็นตัวของตัวเองมากเกินไป เมื่อนำมาประกอบเข้าด้วยกัน จะมีการทำงานร่วมกันน้อยลง ข้าพเจ้าจึงแก้ไขจุดดังกล่าว โดยการนำเอาลักษณะของรูปทรงที่มีการแทรกเข้าหากัน (INTERPENETRATING FORMS) เข้ามามีส่วนกล่าวคือในการใช้วัสดุที่เป็นการแบ่งแยกเหล็กและไม้ เป็น สองด้านในส่วนที่เป็นไม้ และเหล็ก จะถูกแบ่งแยกออกจากกันอย่างเห็นได้ชัด และมีการเชื่อมต่อกันระหว่างกลาง ในลักษณะแทรกเข้าหากัน โดยวัสดุทั้ง 2 ชนิด เมื่อประกอบเข้ากันจะก่อให้เกิด ความสมบูรณ์ในรูปทรงมากยิ่งขึ้น

พื้นผิวของวัสดุในส่วนที่เป็นเหล็ก ข้าพเจ้าได้กำหนดการใช้สีให้มีความคงเดิม และเพื่อเป็นการรักษาสภาพของวัสดุ จึงใช้น้ำมันเคลือบ เพื่อ

กันการเกิดสนิม สำหรับส่วนที่เป็นไม้ ความงามที่มีอยู่ในเนื้อแท้ของวัสดุ จากการสร้างงานในขั้นตอนสุดท้าย ข้าพเจ้าจึงหลีกเลี่ยงจากการใช้สีทาทับเนื้อไม้ ซึ่งถือเป็นวิธีการที่จะปิดบังความงามอันเป็นธรรมชาติในตัววัสดุของเนื้อไม้โดยตรง ดังนั้นจึงหันมาใช้วิธีการทาทับด้วยน้ำมันวานิช เพื่อเป็นการรักษาเนื้อไม้วิธีหนึ่ง

ผลงานชิ้นที่ 3

โครงสร้างส่วนรวมมีการคลี่คลายจากรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 2 โดยมีโครงสร้างในลักษณะของเส้นโค้ง มีความเป็นเหลี่ยมเป็นสัน ซึ่งมีผลทำให้รูปทรงที่สร้างขึ้นเกิดความน่าสนใจ ส่วนรายละเอียด มีทั้งการนำมาเพิ่มเติม ตัดทอนให้เกิดความสัมพันธ์ และสอดคล้องกันโดยส่วนรวม จากปริมาตรที่มีความโค้งมน มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องผสมผสานกับรูปแบบเดิม จะมีผลช่วยให้รูปทรงมีความเคลื่อนไหวมากขึ้น และในส่วนที่เป็นเหล็กข้าพเจ้าได้ลดจำนวนลง เพื่อให้เกิดการสอดคล้องกันตามแนวความคิดและจุดประสงค์มากยิ่งขึ้น โดยในส่วนของเหล็กที่มีจังหวะของการจัดวางเป็นช่วง ๆ แทรกเข้าหรืออยู่เคียงกัน กับเนื้อไม้ เพื่อสร้างความกลมกลืน และมีลักษณะของการเลื่อนไหลของรูปทรงในส่วนที่เป็นเหล็ก สอดแทรกเข้าหารูปทรงของเนื้อไม้ให้เกิดความสัมพันธ์กัน

ส่วนในด้านสีผิวของวัสดุของไม้ ยังคงมีการใช้วานิชทาแบบเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 แต่ในส่วนของเหล็กข้าพเจ้าได้ขัดผิวของเหล็กให้มีสีขาวโดยการขัดให้เกิดสีขึ้นเองตามธรรมชาติ ของเนื้อเหล็ก เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างในวัสดุชัดเจนยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวันที่

ปัญหาในการดำเนินงานและการแก้ไขปัญหา

1. การใช้แผ่นเหล็กที่มีความหนา 1 มิลลิเมตร จะพบปัญหาบ้างเล็กน้อยในการตัดซึ่งจะใช้ได้เพียงกรรไกรตัดเหล็กเท่านั้น เพราะถ้าใช้แก๊สช่วยในการตัด ลอยตัดของเหล็กจะถูกเผาเป็นคลื่นไม่เรียบคม เนื่องจากเหล็กมีขนาดไม่หนาเท่าที่ควร
2. แผ่นเหล็กที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันเป็นปริมาตร ในส่วนของความโค้ง เมื่อตัดเหล็กแล้วประกอบเข้ากันจะพบว่า ในบางส่วนมีการยืดรั้งในแต่ละด้าน เนื่องจากเป็นการปิดรูปทรงทั้งหมดโดยการเชื่อมต่อเข้ากันตลอด
3. ปัญหาของการเชื่อมต่อกันระหว่างไม้และเหล็ก เป็นส่วนที่พบบ่อย ในเรื่องของการเข้ากันไม่สนิทเท่าที่ควรจึงแก้ปัญหาโดยเปลี่ยนแปลงบริเวณที่มีการเชื่อมต่อกัน หรือแก้ปัญหาที่เหล็กเพื่อให้มีการยึดเหนี่ยวที่ดียิ่งขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้ จะมีผลต่อการทรงตัวของผลงาน
4. การต่อกันระหว่างเนื้อไม้ และเหล็กที่มีลักษณะแทรกเข้าหากันของรูปทรงโดยวิธีการใช้ตัวของมันเองล็อกให้เกิดการลงตัว จึงทำให้การเจาะไม้ในช่วงของรอยต่อ ต้องเป็นไปอย่างระมัดระวัง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

บทสรุป

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงการสร้างสรรค์งานเพื่อแสดงออกถึง อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดที่ถูกถ่ายทอดมาเป็นองค์ประกอบที่มีโครงสร้างหลักของงานศิลปะ อันได้แก่ รูปทรง และเนื้อหา ให้เกิดความสัมพันธ์กัน โดยเสนอเป็นแนวทางการสร้างสรรค์เฉพาะบุคคล ในหัวข้อเรื่อง " ความกลมกลืนในสิ่งที่แตกต่าง " จากผลงานครั้งนี้ที่ข้าพเจ้านำมาเสนอ ข้าพเจ้าถือเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าทางด้านความคิด รูปแบบ วิธีการ ในการสร้างงาน และนอกจากนี้ข้าพเจ้ายังต้องพยายามค้นคว้าหาข้อบกพร่องที่มีอยู่ เพื่อจะนำมาปรับปรุงแก้ไขและเป็นแนวทางแห่งการสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพสเก็ตช์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

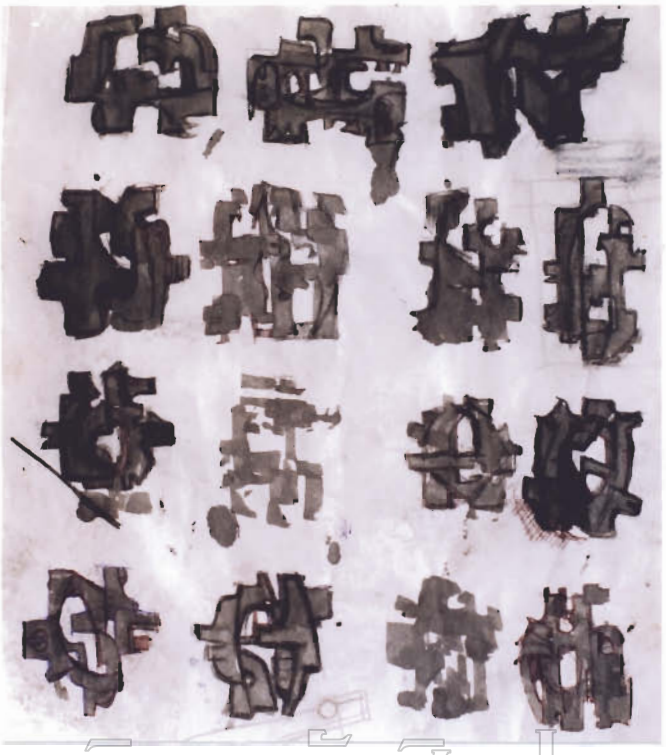

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

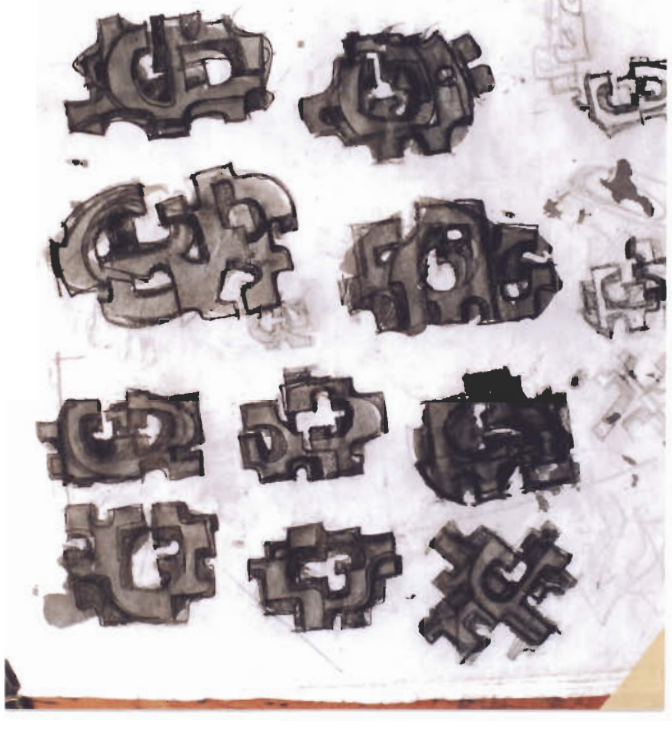

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพสแกตซ์ผลงานวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

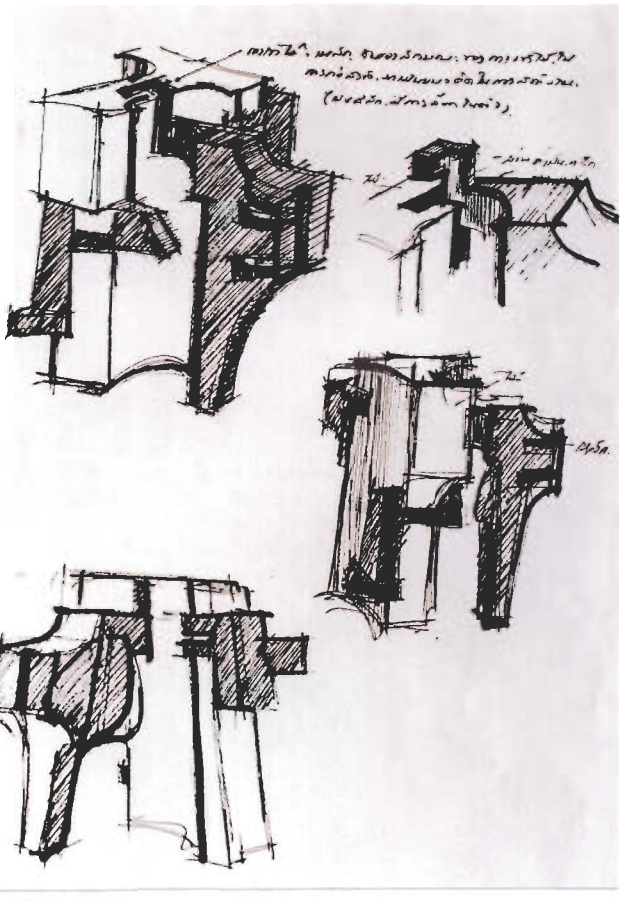

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

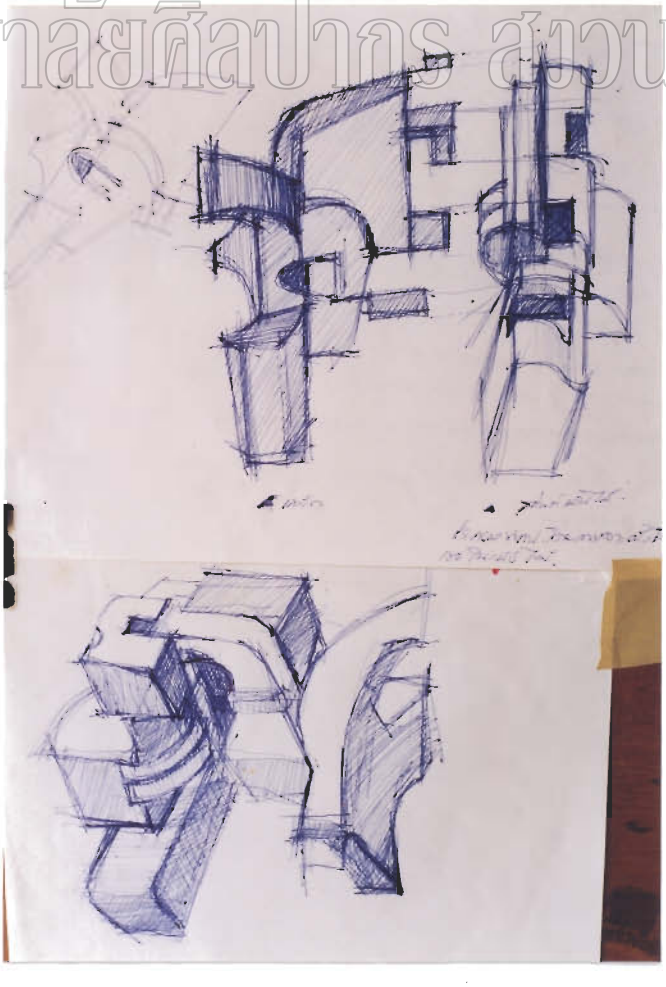

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

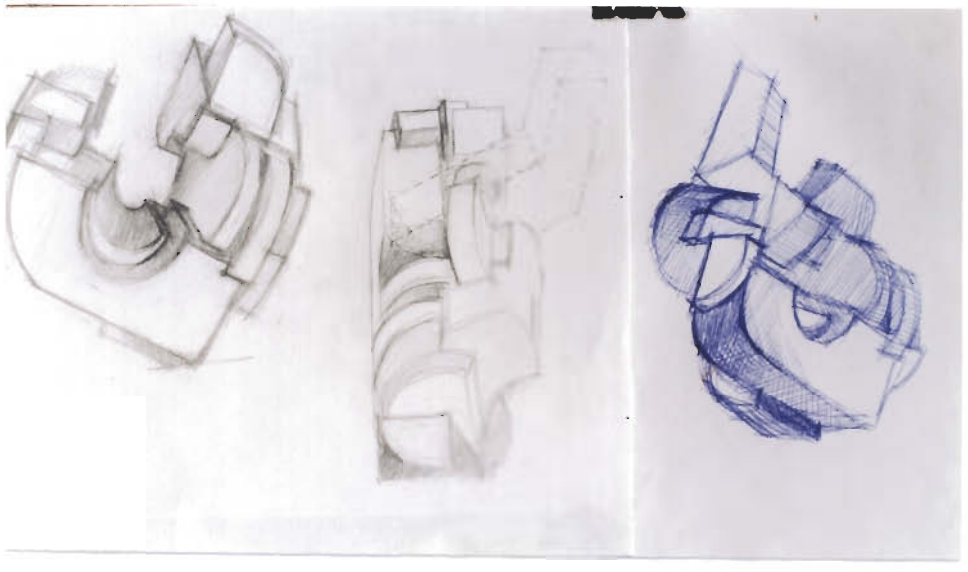

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่งวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

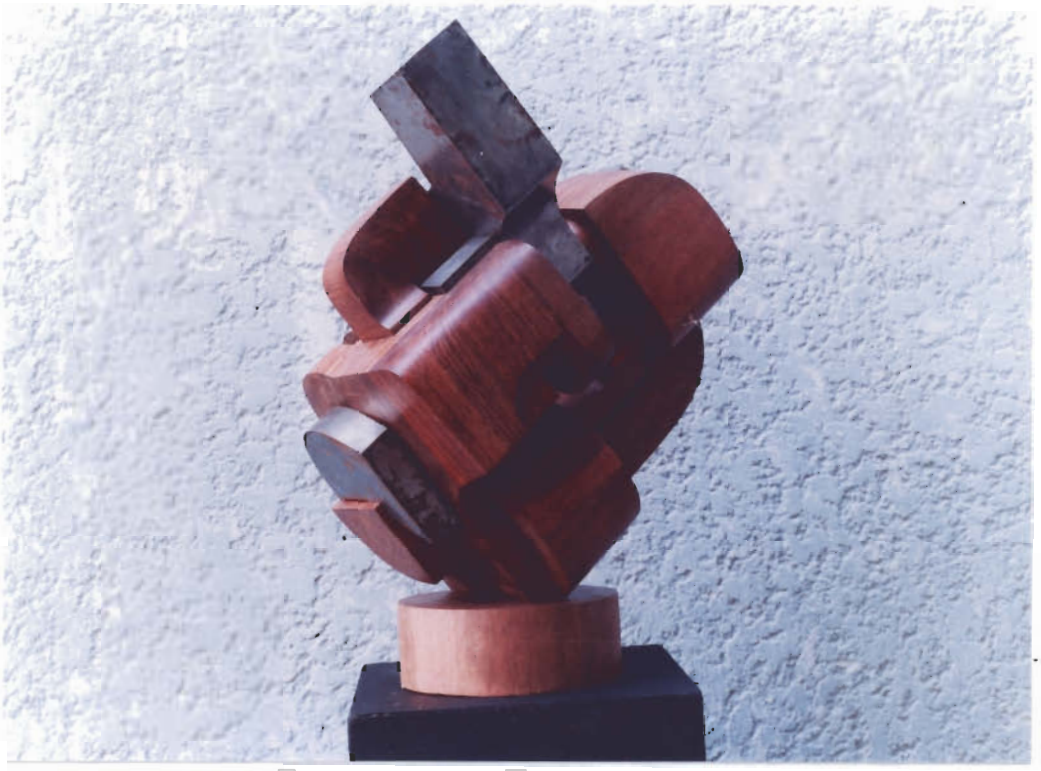

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามขัด เขียน หรือฉีก หนังสือของห้องสมุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ไม้และเหล็ก ขนาด 51 x 51 x 60 ซม.
ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 ไม้และเหล็ก ขนาด 46 x 53 x 51 ซม.
ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 ไม้และเหล็ก ขนาด 37 x 56 x 65 ซม.

ชื่อผลงาน " ความกลมกลืนในสิ่งที่แตกต่าง "

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์